

KYPSÄ

Kymenlaakson Osakunnan jäsenlehti
2/2012

Kypsän tässä numerossa

Kuva: Anniina Kälviäinen

Tyttöjen Charleston-tanssiesitys saavutti suuren suosion herriksillä

3	Pääkirjoitus	16	Sotaisa Kymenlaakso
4	Puheenjohtajalta	17	Kymmenen uutiset
5	Q:n nurkka	18	Go west! INS i Uppsala
6	Kansainvälistyvä Kouvola	20	Kyllä Kypsä tietää
9	Opinnäytteitään puurtaneet Laura ja Marleena	21	Älä hukkaa tätä kirjaa
11	Kypsä Ruoka	21	Posso porskuttaa
12	HYYSäystä	22	Hauki ja Hylje
14	Vuoroin vieraissa	23	Virkailijaluettelo 2012

KYPSÄ. Helsingin yliopiston Kymenlaakson Osakunnan jäsenlehti.

Perustettu vuonna 1980.

ISSN-L 1798-7164. ISSN 1798-7164. Kypsä julkaistaan neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Kymenlaakson Osakunta, Leppäsuonkatu 11, 00100 Helsinki, <http://kymenlaaksonosakunta.fi>.

Päätoimittaja: Essi Kortekangas, kyo-kypsa@helsinki.fi.

Toimituskunta: Pekka Haimi, Reeta Holopainen, Anni Jokiniemi, Riikka Juosila, Aapo Jussila, Anna Kelaranta, Sini Leppänen, Ester Pentti, Pasi Pykälistö kyo-kypsakunta@helsinki.fi.

Taitto ja ulkoasu: Ester Pentti.

Kannen kuvat: Anniina Kälviäinen, Pekka Torvinen **Kannessa:** Pasi Pykälistö

Painos: 100 kpl. Paino: Kopijyvä Tampere Oy, Tampere 2012.

Tämä lehti saa Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan järjestölehtitukea.

Osakunta in English

”Mitä siellä tehdään?”

Tähän kysymykseen tulee silloin tällöin vastailtua, kun osakuntatoiminta tulee puheeksi osakuntatoimintaan osallistumattoman tuttavien kanssa. Kun minulle viimeksi kävi näin, oli keskustelun toisena osapuolena eräs amerikkalainen ystäväni. Suomalaiseen tai ruotsalaiseen yliopistoelämään tutustuneelle osakuntalaisuus on useimmiten ainakin sen verran tuttua, että vastaukseksi riittää lyhyehkö selostus siitä käytännön toiminnasta, jota osakunnan puitteissa harjoitetaan. Tällä kertaa jouduin kuitenkin pöyhimään asiaa hieman pintaa syvemmältä.

Opiskelijatoiminta sinänsä ei ollut amerikkalaiselle ystävälleni vieras käsite. Yhdysvaltalaisissakin collegeissa opiskelijat järjestäytyvät perinteisesti fraternityihin, veljeskuntiin, joissa tapahtuva toiminta on melko lailla sitä tavanomaista opiskelijatoimintaa, kuten bileitä ja tempauksia. Suurta ihmetystä aiheutti sen sijaan osakunnista käytettävä englanninkielinen nimitys nation. Tämän etymologiaa paremmin selittääkseni jouduin lopulta ottamaan avukseni osakuntia käsittelevät englannin- ja ruotsinkieliset wikipedia-artikkelit.

Osakuntien historia ulottuu jo keskiaikaiseen yliopistoelämään. Esimerkiksi Pariisin yliopiston piirissä toimineista nationeista löytyy mainintoja 1100-luvun jälkipuolelta alkaen. Niiden tehtävänä oli koota samalta suunnalta tulevat opiskelijat yhteen hallinnolliseen yksikköön. Toisin sanottuna opiskelijat jaettiin ”tupiin”, aivan kuin Harry Potterissa, mutta ylintä päätäntävaltaa käyttävän lajitteluhattun puuttuessa jaotteluperusteena käytettiin tulokkaan maantieteellistä alkuperää, eli sitä maata tai provinssia, josta hän oli lähtöisin. Toisin sanottuna lajittelu perustui ”kansallisuuteen”, mistä myös osakunnista kansainvälisesti käytettävä nimitys nation juontaa juurensa.

Myös Helsingin yliopiston piirissä toimivat osakunnat perustuvat perinteisiin maakuntarajoihin. Osakunta kokoa saman maakunnan lapset yhteen. Osakunta myös edustaa vuosisataisia perinteitä, joiden säi-

lyttäminen on tärkeää. Nykyisessä pirstaloituneessa post-postmodernissa maailmassa syntyperämme ei kuitenkaan ole enää meitä ensisijaisesti määrittävä tekijä. Jokainen saa vapaasti kuunnella oman lajitteluhattunsa ääntä. Tämä tarjoaa sekä uusia haasteita että mahdollisuuksia osakuntatoiminnalle.

Perinteistä on hyvä pitää kiinni, mutta niiden ei saa antaa kahlita liikaa. Näkemykseni mukaan osakunnissa tämä kultainen keskitie on vähitellen muotoutumassa. Pakkojäsenyyden poistuttua osakuntiin on erityisen tärkeää saada innostuneita toimijoita myös varsinaisen kanta-alueen ulkopuolelta. Erityisesti kansainväliset ja vaihto-opiskelijat ovat ryhmiä, jotka voisivat antaa oman panoksensa osakuntatoiminnalle. Monissa osakunnissa, meidän omamme mukaan lukien, tähän suuntaan ollaan onneksi kaiken aikaa menossa.

Osakunnat ovat erityislaatuisia organisaatioita suomalaisessa yliopistomaailmassa. Ne ovat paitsi monitieteisiä ja opettavaisia yhteisöjä, myös erittäin mukava tapa viettää aikaa. Toivottakamme siis jatkossakin kaikki osakuntatoiminnasta kiinnostuneet tervetulleiksi mukaan. Vaikka sitten englanniksi.

Mukavaa kevättä ja kesää kaikille

Essi

päätoimittaja

Energiaa ulkomailta

Hälsningar från Uppsala!

Yhteisohjoismainen opiskelijatapaaminen eli keväinen viikonloppumatka Uppsalaan on nyt sitten ohi. Mitä tästä jäi käteen? Muualta tästä läpyskästä sivulta 18 löydät pienen matkakertomuksen kuvilla höystettynä, tässä kolumnissa pyrin vastaamaan kysymykseen miksi sinun pitäisi lähteä seuraavaan seminaariin Lundiin vuonna 2014 hakemaan mitali frakin tai iltapuvun etumustaan.

Joskus pitää matkustaa kauas jotta näkee lähelle, ja yhteiset ulkomaanmatkat kavereiden seurassa ovat mitä parhaimpia tapoja tutustua toisiin osakuntatoimijoihin. Jos minulla on jatkossa jotain asiaa vaikkapa SavOlle tiedän ainakin pari puhelinnumeroa joihin soittaa – meille jaettiin kaikkien tapaamisen osanottajien yhteystiedot, loistavaa verkostoitumisen edesauttamista ruotsalaisilta! Minun numeroni ja sähköpostiosoitteeni tosin löytyy myös VN:n kuraattorin kohdalta, tämä voi johtaa mielenkiintoisiin yhteydenottoihin.

Toisten tapahtumissa ja juhlissa vieraillessa tulee usein jossain vaiheessa ”wow”-elämys.

Minulle se tuli kun astelimme Norrlands nationin juhlasaliin, kyseinen huone on juhla-lisin tila jossa olen tähän mennessä illallista syönyt. Tähän vielä heleä-ääninen laulukvartetti ja sellot säestämään herkullista yhteisohjoismaista illallista, mmm... Toisten tapahtumissa tulee tosin myös monesti jonkinlainen ”wtf” -elämys, vaikkapa kun laulunjohtajat kertoivat ettei snapsilauluja saa ehdottaa niin kauan kuin tarjoilijoita on salissa. 100 hengen illallisilla se tarkoittaa, no, aika kuivia suita. Suurempi ei aina tarkoita parempaa, kauniimpaa ja hauskeempaa. Tämän havaitseminen omin hoksottimin antaa kummasti lisäenergiaa puuhasteluun myös KyOssa.

Sokerina pohjalla viikonloppu ulkomailla saa ajatukset mukavasti pois arjesta. Onhan tässä yliopistokeväässä pääsiäislomaa ja taukoviikkoa, mutta pieni matkailu tekee silti tervää. Seminaarissa workshopeissa istuessa tulee vielä mukavan hyödyllinen, vastuullinen ja ”aikuismainen” olo. Siispä päätän Horace Greeleyn sanoihin: ”Go west young man!”

Hyvää kesää!

Terveisin,

Joonas

puheenjohtaja

Kuraattorin osakuntaviikko

Minkälainen on aivan tavallisen kuraattorin aivan tavallinen huhtikuinen osakuntaviikko – mitä kuraattori tekee silloin, kun ei nuiji päätöksiä osakunnan kokouksessa?

Maanantai: Keskustele Q-listalla osakuntien asutopaikoista Dommalla. Keskustelu jatkuu koko viikon.

Tiistai: Ilmoittautuu seminaariin, jossa kerrotaan KyOn sijoitusten tilanteesta. Saa Kyp-sän päätoimittajalta muistutuksen, että kolumnin deadline on perjantaina. Hallituksen puheenjohtaja muistuttaa yhteisen INS-matkaraportin kirjoittamisesta, ja ehdottaa deadlineksi keskiviikkoiltaa. Fffffuuuuuuuu! Toteaa, että iltapuvut ovat vielä pesussa, ja niitä tarvitaan lauantaina. Sääntää työpaikalta Uudelle ylioppilastalolle rehtoripäiväisille, joilla puheenaiheina pöytäseurana olleiden inspektoreiden kanssa muun muassa itäsuomalaiset juhlat elokuussa, KyOn historia Uudelta ylioppilastalolta Liisankadun kautta DG:lle, suursitsit, Varsinaissuomalaisen Osakunnan inspektorin virkakausi sekä Åbo Nationin isännän itse tekemä erinomainen punssi. Keskustele KO:n ja WiOn kuraattoreiden kanssa DGO:n yhteistyöstä. Selittelee Nylands Nationin kuraattorille, miksei ole

vielä maksanut lauantain vuosijuhlia. Palaa kotiin puoliltaöin ja toteaa, että aamusta tulee vaikea.

Keskiviikko: Tarkistaa osakunnan kokousten ja hallituksen kokouksen pöytäkirjoja, ryhtyy kirjoittamaan kolumnia Kypsään ja miettii, millä keinoilla saisi harhautettua puheenjohtajaa kirjoittamaan suurimman osan matka-raportista. Lahjonta? Yllytys? Nöyrä pyyntö? All of the above? Onnistuu kirjoittamaan osuutensa, unohtaa hakea iltapuvut pesulasta. Olisipa kiva, jos KYOOS kokoontuisi huomenna.

Torstai: Ilmoittautuu Vasa Nationin kuraattorinvaihtokaronkkaan. Miettii sopivia paikkoja toukokuun vierailukokousta varten. Hakee vihdoin iltapuvut pesulasta.

Perjantai: Koittaa keksiä lahjaa lauantain vuosijuhliin. Ei keksi mitään. Missä Annika ja lakuviina?

Lauantai: Vie KyOn terveiset Nylands Nationille. Toteuttaa virkailijaohjesäännön mukaista kuraattorin tehtävää suhteiden ylläpidosta muihin järjestöihin iltapäivästä aamuseitsemään.

Sunnuntai: Valmistele seuraavan viikon osakunnan kokousta ja tarkistaa esityslistan. Katsellee valmiiksi lentoja Uppsalan Vårbaliin. Lähettää kolumnin päätoimittajalle saatuaan luvan kahden päivän lisäaikaan.

Monen virkailijan viikot näyttävät yhtä kii-reisiltä. Lukukauden päättyessä osakuntakin hiljenee kesälomalle, vaikka toiminta jatkuukin läpi kesän. Vietitpä kesäkuukaudet lomailen, opiskellen tai kesätöiden parissa, muista ottaa kaikki irti myös pienestä osakuntalomasta. Syksyllä toiminta pyörähtää käyntiin heti elokuun viimeisenä viikonloppuna itäsuomalaisten juhlien merkeissä, uudet fuksit saapuvat ja osakuntamme aloittaa 80. toimintavuotensa. Parasta ladata vähän akkuja!

Rentouttavaa kesää kaikille osakuntalaisille!

Maria

kuraattori

Kansainvälistyvä Kouvola

Kävellessäni Kouvolan keskustassa huomaan, että maisema on muuttunut sitten kouluvuosien. Höristän korviani: täällähän puhutaan kieliä! Siis muutakin kuin kymiä. Päätän selvittää, mistä oikein on kyse.

Teksti ja kuvat: Riikka Juosila

Maahanmuutto ja kansainvälistyminen alkavat pikkuhiljaa näkyä myös Kouvolan katukuvassa. Kansainvälisyys Kouvolaan on alkanut vähitellen tarkoittaa muutakin kuin kebab-ravintoloita ja surkuhupaisiin mittasuhteisiin paisunutta selkkausta China Centerissä. Vilkaistu nettiin paljastaa, että maahanmuutto myös puhuttaa kouvolaalaisia. Mielipidepalstoilla käydään keskustelua puolesta ja vastaan – enimmäkseen kuitenkin vastaan. Argumentit ovat aina samat: *Ne vie meidän työt. Ne vie meidän tuet.* Ja kirsikkana kakun päällä: *ne valtaa julkiset liikennevälineet JA aiheuttaa kaaoksen autoillessaan Kouvolan liikenteessä.* Joopa joo. Onneksi tämä ei ole koko totuus kouvolaalaisista.

Totta on kuitenkin monen maahanmuuttoon positiivisesti suhtautuvankin kohdalla se, että maahanmuuttokeskustelua leimaa usein käsitys maahanmuuttajista yhtenä massana sen sijaan, että tiedostettaisiin ilmiön moninaisuus. Sana *maahanmuuttaja* on terminä harhaanjohtava ja riittämätön. Kouvo-

lan kaupungin maahanmuutto-ohjelmassa¹ maahanmuuttaja määritellään yleisnimitykseksi ulkomaalaissyntyisestä ihmisestä, joka muuttaa vähintään vuodeksi Suomeen. Maahanmuuttaja voi siis olla kansainvälisessä suojelussa oleva pakolainen, jolla on perusteltua aiheutta pelätä joutuvansa vainotuksi kotimaassaan rodun, uskonnon, poliittisen mielipiteen, kansallisuuden tai tiettyyn yhteiskuntaluokkaan kuulumisen vuoksi. Maahanmuuttaja voi olla turvapaikanhakija, joka hakee turvaa vieraasta valtiosta, tai hän voi olla kiintiöpakolainen, jolla on jo maahan tullessaan YK:n pakolaistoimiston myöntämä pakolaisasema. Maahanmuuttaja voi myös olla paluumuuttaja, jolla on suomalaiset sukujuuret tai muuten läheinen yhteys Suomeen. Syy maahanmuuttoon voi olla myös työperäinen. Näin ollen maahanmuuttajista on hieman kyseenalaista puhua yhtenä

¹ <http://www.kouvola.fi/material/attachments/intranet/perusturva/suunnitelmatjaraportit/5oFF7VwGI/Maahanmuutto-ohjelma2010-2016.pdf> [luettu 10.4.]

Ali, Shah ja Shanen PuuhaPajalla

kollektiivina. Paremman sanan puutteessa termiin on kuitenkin tyydyttävä.

Kouvolan kaupungin verkkosivuilla² tiedotetaan, että kuntaliitoksen jälkeen vuoden 2009 alussa uuden Kouvolan väkiluku oli 88 436, joista ulkomaisten kansalaisten oli 1608 eli 1,8 %. Se on alle valtakunnan tason (2,2 %) ja vastaavasti alle Kotkan (3,7 %), Lappeenrannan (2,9 %) ja Lahden (2,9 %) tason. Vuoden 2009 tietojen mukaan Kouvolaan asuu kansalaisia 82 eri maasta. Suurimmat ryhmät olivat Venäjältä, Kiinasta, Virosta ja Turkista. Toisin kuin Kotkassa, Kouvolaan ei ole vastaanottokeskusta.

Kouvola on kuitenkin varautunut maahanmuuttajien tarpeisiin kotouttamispalveluilla ja maahanmuutto-ohjelmalla, jonka tavoitteena on maahanmuuttajien nopea työllistytminen, tavoitteellisesti kolmen vuoden sisällä. Maahanmuutto-ohjelman visioksi on määritetty ”moniarvoinen ja monikulttuurinen Kouvola, yhteisö, jossa jokainen voi turvallisesti osallistua oman elämänsä ja yhteiskunnan rakentamiseen.” Maahanmuuttajien asioita hoitaa maahanmuuttokoordinaattori, joka koordinoi mm. kotoutumiseen ja koulutukseen liittyviä asioita. Maahanmuuttajien kotoutumista pyritään tukemaan ns. korttelikodeilla, joiden tarkoitus on toimia maahanmuuttajien ja kanta-asukkaiden kohtauspaikkana. Korttelikodeissa maahanmuuttaja saa apua esimerkiksi lomakkeiden täyttämiseksi ja muussa asioiden hoidossa. Korttelikodit toimivat myös työharjoittelupaikkoina, joissa maahanmuuttaja pääsee harjoittelemaan työskentelyä suomenkielisessä työyhteisössä.

Suomalaiseen yhteiskuntaan sopeutuminen on vaikeaa ilman suomen kielen taitoa, joten kielen opetuksen tarjoaminen on ensisijaista. Perusopetukseen tulevat maahanmuuttajaoppilaat, joilla ei ole suomen kielen taitoa, ohjataan opiskelemaan valmistavan opetuksen ryhmään, jossa oppilaat opiskelevat puolesta vuodesta vuoteen ja siirtyvät sitten omaan lähikouluunsa. Kaupungin verkkosivuilla todetaan, että ”valmistavan opetuksen pienryhmäopetuksen tavoitteena on tukea maahanmuuttajaoppilaan suomen kielen op-

² <http://www.kouvola.fi/kouvolainfo/kansainvalinenkouvola.html> [luettu 5.4.2012]

pimista ja integroitumista suomalaiseen yhteiskuntaan oppilaan omaa kulttuuria unohtamatta.” Nuoret ja aikuiset voivat opiskella suomen kieltä iltalukiossa, kansalaisopiston kursseilla ja korttelikotien järjestämässä opetuksessa.

Vähäisiä prosenttilukemia lukuun ottamatta kuulostaa varsin hyvältä tähän asti. Mutta toteutuvatko kaupungin visiot maahanmuuttajien kotouttamisesta ja työllistymisestä yhtä ruusuisesti kuin suunnitelmissa? Millaista on olla maahanmuuttaja tai maahanmuuttajataustainen Kouvolaan?

Tapaan kahvilassa **Hussein Dajanin**, 17-vuotiaan lukiolaisen palestiinalais-suomalaisesta perheestä. Hän antaa Kouvolaan asteikolla 1–10 kansainvälisyysarvosanan 5.

– Kouvolaan ei ole hirveästi muualta tulleita. Olen aina ollut ainoa eritaustainen luokallani. Tosin pikkuhiljaa on tullut vähän enemmän väkeä muualta.

Hussein arvioi, että Kouvolaan suhtaudutaan eritaustaisiin ihmisiin jokseenkin hyvin.

– On varmaan joitakin ennakkoluuloja, mutta itselleni ei ole tullut mitään ongelmia. Joskus ennakkoluulot ilmenevät pitkinä katseina. Muistan, että pienenä saatettiin katsoa pitkään futistreeneissä, kun olin tummempi kuin muut, vaikka en edes hirveästi erotu massasta.

Urheilua paljon harrastavana Hussein kertoo, että harrastusten parissa kommentteja saa kuulla silloin tällöin.

– Kyllä on joskus tullut jotain pientä esimerkiksi kisoissa, mutta omalta seuralta ei niinkään.

Hussein ei koe, että nuorten ja vanhempien ihmisten suhtautumisessa maahanmuuttajiin tai maahanmuuttajataustaisiin olisi juurikaan eroa. Mutta miten on työelämän laita?

Hussein tutustui työelämään ensimmäisen kerran viime kesänä, kun arpaonni toi hänelle kaupungin kesätyöpaikan. Useimmiten töihin täytyy kuitenkin hakea hakemuksin ja ansioluetteloin. Hussein arvelee, että joissakin paikoissa saatetaan karsastaa ulkomaalaistaustaisia hakijoita, mutta hän uskoo sen muuttuvan vähitellen. Taustaa tärkeämpänä

hän pitää hyvää työtodistusta edellisestä työpaikasta.

Korttelikotiyhdistyksen ylläpitämästä PuuhaPajasta tavoitan afganistanilaisen Shahin ja irakilaisen Shahenin. Shah on ollut Suomessa vain 8 kuukautta, mutta hän puhuu jo varsin sujuvaa suomea. Hän haluaa kuitenkin keskustella englanniksi. Shah asuu Punkaharjulla ja on Kouvolassa vain käymässä. Hän opiskeli kauppatietä Afganistanissa ja suunnittelee nyt täydentävänsä opintojaan Helsingissä tai Lappeenrannassa. Hän ei ole vielä hakenut töitä Suomesta. Shahin tulkatessa Shahen puolestaan kertoo asuneensa Kouvolassa 3 vuotta.

Shah kertoo tutustuneensa Kouvolaan internetissä ja sen perusteella arvelee, että Kouvola on hyvä paikka asua.

– Kouvolassa ei ole liian kallista asua. Palvelut ja liikenneyhteydet ovat hyvät. Pääkaupunkiseudulle ja lentokentälle on lyhyt matka.

Shahen puolestaan kertoo pitävänsä Kouvolaista vähän, mutta toteaa kuitenkin, että Kouvola on hyvä paikka asua. Shahen kertoo, että aina joskus hänestä tuntuu siltä, että joku ajattelee hänestä negatiivisesti, koska hän on ulkomaalainen. Shahen kuitenkin lisää, että sitä tapahtuu harvemmin.

PuuhaPaja sijaitsee Kouvolan Alakylän teollisuusalueella, mutta pieneksi, syrjäiseksi taloksi siellä on sitäkin enemmän vilskettä. Kolmen ohjaajan lisäksi pajalla on tänään kymmenkunta eritaustaista maahanmuuttajaa. Shah kertoo, että PuuhaPajalla tehdään erilaisia puu- ja käsitöitä, opiskellaan suomea ja harrastetaan liikuntaa liikunnanopettajan johdolla. Pajan ilmapiiri toivottaa tervetulleeksi ja pajalaiset näyttävät viihtyvän. PuuhaPajan lisäksi Kouvolan ja Kuusankosken alueella toimii yhteensä viisi korttelikotia, joissa järjestetään vastaavanlaista ohjelmaa niin maahanmuuttajille kuin kantaväestöllekin.

Minua kiinnostaa kuitenkin, vastaavatko muutkin Kouvolan tarjoamat palvelut maahanmuuttajien tarpeita. Yritin saada aiheeseen pikkulapsiperheiden näkökulmaa muu-

tamalta lastenvaunuja työntävältä nuorelta äidiltä, mutta valitettavasti emme löytäneet yhtään yhteistä kieltä, jolla kommunikoida. Usein kodin piiriin jäävien maahanmuuttajanaisten kielennoppiminen näyttää siis olevan keskeinen ongelma Kouvolassa aivan kuten pääkaupunkiseudullakin. Shahen pitää kuitenkin Kouvolassa tarjottavaa kielennopetusta riittävänä. Shah puolestaan toteaa, ettei voi kommentoida asiaa Kouvolan osalta, mutta hän pitää yleisesti ottaen suomalaista maahanmuuttajien vastaanottokeskussysteemiä varsin onnistuneena, koska niissä voidaan hyvin tarjota kielen ja kulttuurin opetusta. Samalla ne toimivat kulttuurien välisen vaihdon keskuksina myös suomalaisille.

Minua kuitenkin askarruttaa maahanmuuttajien työllistymismahdollisuudet kotouttamisvaiheen jälkeen. Yllätyksekseni Shah ja Shahen ovat yhtä mieltä siitä, että työtä saa kyllä, jos on ammatti. Se riippuu tosin ammatista, Shahen täsmentää. Shah kertoo, että työvoimatoimistojen kautta voi saada esimerkiksi työharjoittelupaikkoja ja sitä kautta pysyvemmän työn.

Täytyy myöntää, että olen positiivisesti yllätynyt. Kouvola on selvästi matkalla kohti kansainvälisempää ilmapiiriä, vaikka työnsarkaa vielä varmasti riittää – eikä varmasti vähiten meidän kantaväestöön kuuluvien asenteiden muokkaamisessa. Sitä varten onkin hyvä, että kaupunki tarjoaa palveluita, joissa voidaan tutustua puolin ja toisin. Tilanne täällä Persunluurannikolla ei ehkä olekaan niin synkkä kuin oletin. Hyvä Kouvola!

Opinnäytteitään puurtaneet Laura ja Marleena

Kymen Lohen veljeskunta jakoi viime vuosijuhlassa uutuutena opinnäytestipendit. Niiden saajat, Laura Hirvisaari ja Marleena Salonen esittelivät työnsä osakuntalaisille 19.4.

Teksti ja kuva: Anni Jokiniemi

Laura on tällä hetkellä farmaseutti ja tekee syventäviä opintojaan farmaseuttisen kemian osastolla. Hän aloitti farmasian opintonsa vuonna 2005, ja 2009 alkoivat proviisorin opinnot. **Marleena** on eläinlääketieteen kandidaatti. Hän on lukenut eläinlääketiedettä syksystä 2008 alkaen ja tekee nyt lisensiaatintyötään elintarvikehygienian ja ympäristöterveyden osastolla.

Millaisella työllä saavutit tämän kunnian?

Laura: Teen graduani tai kuten meillä puhutaan, erikoistytöitäni otsikolla ”Katekoliestradiolien glukuronidaatio”.

Marleena: Teen lisensiaatin työtä. Ohjaaja on juuri todennut, että otsikkoa voisi muuttaa vähän. Tähän asti se on ollut ”Ihmislle tautia aiheuttavat bakteerit suomalaisessa raakamaidossa”. Ongelma on se, että tuosta luulisi, että tutkimme kaikkia näitä bakteereja. Todellisuudessa tutkimme vain neljää kaikista mahdollisista.

Eli siis mitä?

Laura: Katekoliestradioli ovat naissukupuolihormonin hapettunut muoto, joka syntyy elimistössä. Olen kehittänyt analyysimenetelmän katekoliestradiolien glukuronidien erottamiseksi toisistaan ja tutkinut, mikä katalysoi glukuronin liittymistä katekoliestradioliin. Reaktio on sinänsä normaali ihmisessä tapahtuva reaktio, mutta sitä halutaan

tutkia tarkemmin ja tietoa voidaan ehkä aikanaan käyttää parempien lääkkeiden kehittämiseen.

Marleena: Ongelmana oli selvittää, onko raakamaidon käytössä riskejä katsomalla, paljonko siinä on bakteereja. Meitä oli yhteensä 3 tekemässä lisensiaatintyötä tässä raakamaitoprojektissa. Tämähän on ajankohtaista, kun nyt käydään paljon keskustelua elintarvikkeiden lisäaineista ja käsittelemättömien tuotteiden terveellisyydestä. Tällä hetkellä lainsäädäntö on aika tiukka siinä, paljonko tilat saavat myydä raakamaitoa. Tutkimuksessa varsinkin listeriaa löytyi aika paljon, enkä itse joisi raakamaitoa. Määrät olivat kyllä melko pieniä, mutta varsinkin riskiryhmille kuten vanhuksille, lapsille ja raskaana oleville se voi olla vaarallista.

Miten päädyit juuri tähän aiheeseen?

Laura: Osasto esittelee aiheita, joista voi valita.

Marleena: Myös meillä saa valita valmiista aiheista tai keksiä itse. Sain aiheen kesäkouluksessa. Olin viime kesänä tavallaan kesätöissä tekemässä tutkielmaa sen laboratoriossa maitoprojektissa.

Milloin aloitit työn? Miten se on edennyt?

Laura: Aloitin tutustumalla kirjallisuuteen aiheesta syyskuun puolivälissä. Lokakuussa alkoi sitten meillä työhön kuuluva 4½ kuu-

kautinen laboratorio-osuus. Se kuuluu kaikille paitsi sosiaalifarmasiaa opiskeleville. Sen jälkeen olen lähinnä kirjoittanut.

Marleena: Viime vuoden huhti - toukokuussa tutustuin kirjallisuuteen ja kesäkuussa aloitin laboratoriossa. Työhön kuulu laboratoriotyötä, tilastanalyysiä ja kirjoittamista. Kesällä työlle oli enemmän aikaa ja tein sitä 8–10 tuntia päivittäin, mutta syksyn tullen koulu on vienyt suuren osan ajasta. Syyskuun jälkeen olen ehtinyt tekemään vain 1–2 tuntia päivässä. Opintopisteitä kertyy vuodelta 80–90, joista tutkielman osuus on 25 op.

Kummankin työhön kuului laboratoriotyöskentelyä. Mitä teitte laboratorioissa?

Laura: Ensin minun piti opetella käyttämään HPLC-laitetta, jota käytin mittauksissani. Laite on noin 5 cm pitkä putki, jonka läpi johdetaan näyte nestevirtauksen mukana. Näytteiden komponentit erottuvat putkessa vesi- ja rasvaliukoisuutensa mukaan. Aineistonani oli 40–50 näytettä käsiteltävänä. Laboratoriotyöhön liittyy kaikenlaista näytteiden ja puskuriliuosten tekoa yms. ja aikaa kului laboratoriossa tuntikausia. Se oli kuitenkin ihan kivaa työtä. Mittaukset menivät hyvin, enkä esimerkiksi onnistunut rikkomaan mittään. Se on hyvä, sillä kallein raaka-aineista maksoi 1600 €. Marleena: Alkukesästä kiersin itse maitoauton mukana ottamassa näytteitä, mutta myöhemmin maitoautojen kuljettajat ottivat näytteet kierroksillaan. Näitä noin 2 dl:n näytteitä kertyi 183 kappaletta ja niistä määritettiin tutkittavien bakteerien määrät. Näytteet viljeltiin ja osa piti vielä rikastaa ensin rikastusliemessä. Sitten niistä katsottiin pesäkkeet. Varsinkin listeria oli yleensä selvä, mutta yersinia vaikeampi tunnistaa.

Missä kirjoitat työtäsi?

Laura: Kotona sohvalla, pöydän ääressä, lattialla... tai sitten kirjastossa. Laboratoriossa on pitänyt käydä piirtämässä joitakin kuvia ja reaktiokaavioita. Herään aina viimeistään kahdeksalta ja yritän kirjoittaa noin 8 tuntia. Tosin työt apteekissa vievät myös aikaa kirjoittamiselta.

Marleena: Lähinnä kirjastossa, sillä omalla

koneella ei ole Wordia. Kirjoitan muutaman tunnin koulun jälkeen.

Mikä auttaa jaksamaan opinnäytetyön tekoa?

Laura: Se, kun ohjaaja kehuu ja kommentoi.

Marleena: Sama juttu. Positiivinen palaute auttaa.

Milloin työsi valmistuu ja milloin itse aiot valmistua?

Laura: Gradu on kohta valmis ja aion valmistua proviisoriksi kesäkuussa.

Marleena: Saan pian lisensiaatintyön koon, mutta valmistuminen koittaa vasta 2014.

Mitä seuraavaksi?

Laura: Aion hakea töitä valmistumisen jälkeen. Nyt töitä riittää apteekissa elokuun loppuun.

Marleena: Kesällä alkavat kesätyöt pieneläin-klinikalla. Syksyllä koulu jatkuu klinikkavuotena. Aikanaan valmistumisen jälkeen haluaisin töihin vaikka kunnan eläinlääkäriksi.

Omenapiirakka (pellillinen)

Resepti on mummiltani, eli se voi olla alun perin melkein mistä vain. Ohje on nopea, onnistuva ja antaa hyvän syyn ostaa purkin piimää ja juoda siitä 7 dl. Piparkakkumausteesta on pomeranssia, kanelia, neilikkaa ja inkivääriä, joten voit myös katsoa, mitä näistä maustekaapissa on ja laittaa niistä yhteensä teelusikallisen.

5 dl	vehnäjauhoja
1 tl	piparkakkumaustetta
2 tl	soodaa
3 dl	sokeria
70 g	margariinia
3 dl	piimää
	omenia

Sekoita jauhoihin piparkakkumauste, sooda ja sokeri. Sulata margariini. Sekoita rasva ja piimä jauhoihin. Pilko omenat sekaan ja kaavi taikina pellille. Paista 225°C, 20 min.

Kypsä Ruoka

Koska ruoka on muotia ja lisäksi tarpeellista jokaiselle pitkää ikää kaipaavalle, päätyi entinen emäntä kirjoittamaan reseptejään tälle sivulle. Näin keväällä, kun kasvien ympäristöystävällisyys ja hinta-laatu –suhde ei ole lähelläkään hyvää, on aika kokata juureksia ja muussata viime sadon perunoita uusia odotellessa. Ohjeiksi valitsin siten myös viime fuksisitseiltä tutun karjalanpaistiohjeen sekä reseptin kunnan perunamuussiin. Sokeriruokana pohjalla on ainakin kahvituksista tuttu omenapiirakka.

Teksti: Anni Jokiniemi

Karjalanpaisti (ehkä 5:lle)

Muuten erittäin vaivaton klassikkoruoka, mutta vaatii syömisen ajattelua jo pitkään ennen nälän-tunnetta. Mikäli pataan laittaa paljon juureksia ja perunaa, voi erillisen muussin ja salaatin teon jättää sikseen ja täyttää ruokalautasensa kokonaan padan sisällä. Ja syödä seuraavanakin päivänä. Tämä ohje ei ole sukuperintöä, vaan innostuin karjalanpaistista lukiessani Anu Hopian Kemiaa keittiössä –kirjaa, jossa esiteltiin lihojen paistopinnan tekemää Maillardin reaktiota.

700 g	karjalanpaistilihoja
2-3	sipulia
10	kokonaista maustepippuria
n. 2 tl	suolaa

juureksia, kuten porkkanoita ja lanttua oman maun (ja padan tilavuuden) mukaan

Ota lihat lämpenemään huoneenlämpöön ennen valmistusta. Laita uunipataan lihat, pippurit ja suolaa. Kaada päälle vettä niin että kaikki peittyvät. Työnnä uuniin ilman kantta ja uunin nappulat niin kuumalle kuin kehtaat eli yli 250 °C. Kun liha on ruskistunut, pienennä lämpöä alle 150 asteeeseen ja laita kansi päälle. Kuori ja pilko sipulit ja juurekset suuriksi lohkoiksi ja paloiksi. Lisää ne pataan. Kypsennä kauan ja hartaasti eli vähintään tunti ja mielellään kolmekin.

Perunamuussi

Tätä ruokalajia tuli tehtyä niin moneen kertaan eri tilaisuuksiin, että päähän iskostui, paljonko aineksia pitää varata nuppia kohden. Siitä sitten sai vaan kertoa juhlien osallistujamäärällä. Meillä on kotona ollut niin, että mummu on osannut tehdä maailman parasta muussia ja taito on siirtynyt myös isälle ja pikkusiskolle, muttei minulle ja äidille. Myös vävykokelaalle salaisuus on opetettu ja nykyään hän onkin meillä muussivastaavan asemassa. Ohjeen osaan sentään kirjoittaa.

Ruokailijaa kohden varataan:

200 g	muussiperunaa
0,3 dl	maitoa
10 g	margariinia tai voita
	suolaa

Kuori ja keitä perunat. Kaada vesi pois ja muussaa muussisurvimella ja lihasvoimalla. Lisää sopivasti suolaa ja rasvaa. (Tässä vaiheessa mummu huusi, että on perunapalloaika. Silloin lapset ja lapsenmieliset juoksevat keittiöön ja mummu pyörittelee muussista jokaiselle pienen kuuman perunapallon maistiaisiksi. Ehkä sai toisenkin). Maito kiehautetaan. Helpointa se on mikrossa ja taitavin muussimestari osaa vahtia maidon niin, että se alkaa kuohua, muttei kiehu mikron pohjalle asti. Kaada maito osissa ja sekoita muussia välillä, jotta tiedät, milloin se on sopivan löysää. Tarkkaa maitomäärää on vaikea sanoa, mutta sekoittaessa näkee, kun muussi on mieleistä. Sitten jos maitoa jää, sen voi käyttää vaikka päiväkahvimaitona.

HYYSäystä

Palstalla puidaan HYY-politiikkaa. Ilman sen kummempaa poliittista paasausta.

Mikä on Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan edustajisto? Mitä siellä oikein puuhataan? Tällä kertaa teemme lyhyen katsauksen edustajistoon elimenä.

Teksti: Essi Kortekangas

Edustajisto lyhyesti

HYYn edustajisto on vaaleilla valittu, ylioppilaskunnan ylin päättävä elin. Edustajistovaleissa kaikki HYYn jäsenet ovat vaalikelpoisia, eli oikeutettuja äänestämään ja asettumaan ehdolle. Edustajistossa paikkoja on 60. Tavallisesti yksi edustajistokausi on kestoalta kahden vuoden mittainen, mutta kuluvalle kaudella 2012 sen pituus on poikkeuksellisesti vain yksi vuosi. Edustajisto valitaan siis tulevana syksynä uudelleen kaudeksi 2013–14.

Edustajiston tehtävänä on tehdä HYYtä koskevia päätöksiä. Lyhyesti sanottuna edustajisto määrittelee demokraattisin periaattein sen linjan, mitä HYYn tulee toiminnassaan noudattaa. Edustajiston asemaa HYYssä voidaan helposti havainnollistaa valtakunnanpolitiikasta tutuilla käsitteillä. Tässä vertailussa edustajisto siis vastaa toimivallaltaan eduskuntaa. HYYllä, kuten Suomen valtiollakin, on toimeenpanovaltaa käyttävä hallitus, jonka tulee nauttia edustajiston luottamusta.

Valtakunnanpolitiikassa eduskunnan tehtävä on säätää lait. HYY ei (suuresta vaikutusvallastaan huolimatta) voi määrätä lakeja, mutta sen sijaan edustajiston päätökset määrittävät ne säännöt, joiden puitteissa HYYn piiris-

sä toimitaan. Toisin sanottuna edustajiston tehtävä on tehdä linjaukset siitä, miten HYY kohtelee jäseniään ylioppilaskunnan sisällä. Tästä konkreettisena esimerkkinä mainittakoon vaikkapa viimeisimmässä edustajiston kokouksessa hyväksytty järjestöpoliittinen linjapaperi, jossa määritellään muun muassa HYYn velvollisuuksia sen piirissä toimivia järjestöjä kohtaan.

Toisaalta HYYllä on myös ”ulkopoliittisia” tehtäviä. Näitä ovat opiskelijoiden eduista huolehtiminen kunta- ja valtakunnanpolitiikan tasolla. Toisin sanottuna HYY lobbua ahkerasti opiskelijoiden etua valtakunnallisesti. Tästä ”ulkopoliitikasta” mainittakoon esimerkkinä edustajiston hyväksymä HYYn kaupunkiohjelma vuosille 2012–2015. Kaupunkiohjelmassa määritellään ne tavoitteet, joiden ajamiseen HYYn tulee lobbauksensa keskittyä. Kaupunkiohjelma on erityisen arvokas tulevana syksynä järjestettävien kunnallisvaalien kannalta: kaupunkiohjelmassa määriteltyjä tavoitteita pyritään kauppaamaan kunnallisvaaleihin osallistuvien ”oikeiden” puolueiden vaaliohjelmiin. HYYn pyrkimyksenä on siis saada opiskelijoiden tarpeet mahdollisimman näkyviksi myös siellä, missä kunnan rahoituskohteista oikeasti päätetään.

HYYn edustajisto kaudella 2012

Kuten valtakunnanpolitiikassa, myös HYY-politiikassa on poliittisilla puolueilla näkyvä asema. Edustajistossa tällä kaudella istuvat puolueet:

1. Helsingin yliopiston ainejärjestöläiset HYAL

HYYn piirissä toimivien ainejärjestöjen muodostama ryhmä. Puoluepoliittisesti sitoutumaton. Paikkoja edustajistossa 21.

2. Osakuntien edustajistoryhmä

Ryhmä muodostuu HYYn piirissä toimivista suomenkielisistä osakunnista. Puoluepoliittisesti sitoutumaton. Paikkoja edustajistossa 10.

3. Edustajistoryhmä HELP

Ryhmän taustalla on oikeustieteen, lääketieteen, hammaslääketieteen ja eläinlääketieteen opiskelijoiden ainejärjestöjä, sekä kansainvälisten opiskelijoiden Tsemppi Group. Puoluepoliittisesti sitoutumaton. Paikkoja edustajistossa 10.

4. Sitoutumaton vasemmisto, Obunden Vänster, Independent Left

Paikkoja edustajistossa 6.

5. HYYn Vihreät

Paikkoja edustajistossa 5.

6. Oikea edustajistoryhmä

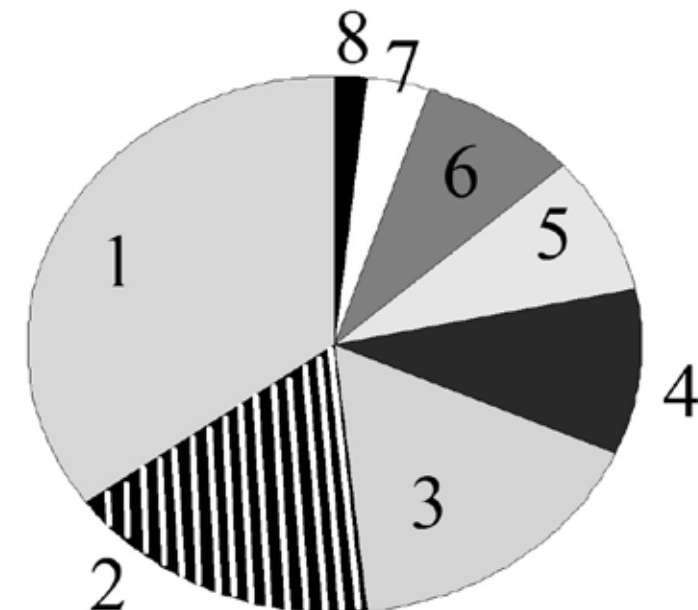
Tämänhetkinen kokoonpano koostuu koomus- ja keskustaopiskelijoista. Paikkoja edustajistossa 5.

7. SNÄF

Taustalla ruotsinkielisiä osakuntia ja ainejärjestöjä. Puoluepoliittisesti sitoutumaton. Paikkoja edustajistossa 2.

8. Opiskelijademarit

Paikkoja edustajistossa 1.

Pedanttia pedagogiikkaa

Kypsän toimittaja soluttautui kurssin Esi- ja alkuopetuksen teoria ja didaktiikka (3 op) luennolle. Opintojakso toteutetaan luentosarjana, johon opiskelijat osallistuvat yhdessä luokanopettajan koulutuksen opiskelijoiden kanssa ja se on osa opettajan toisen vuoden pedagogisia opintoja. Vinkin kurssista antoi erityispedagogiikkaa opiskeleva Anniina, joka ei suorita kurssia vielä tänä keväänä.

Teksti: Anna Kelaranta

Unohdan varmuuden vuoksi akateemisen vartin ja saavun Siltavuorenpenkereelle jo tasan kahdeltatoista. Kiinnitän heti huomiota paikan iloiseen ilmapiiriin ja siihen että valtaosa opiskelijoista on naisia. Löydän oikean auditorion ja valitsen tyhjän penkkirivin suuresta salista jossa istuu hajanaisesti opiskelijoita juttelemassa vilkkaasti keskenään. Varsin erilainen tunnelma kuin fysiikan luennoilla joilla ainoa hupi ennen luentoa oli vertailla vieruskavereiden kanssa laskareita, varsinkin jos ne piti palauttaa heti luennon jälkeen. Ihmisiä lappaa sisään tasaiseen tahtiin ja kello on jo melkein viisitoista yli.

Hetken päästä saliin saapuu kolme vanhempaa naista, joista kahdella on voimakkaan harmaat hiukset. Keskustelu salissa käy yhä vilkkaana ja ihmiset järjestelivät huivejaan ja hörppivät termospulloista tai pahvimukeista. Bongaani naisvaltaisesta salista yhden pojan. Luennoitsija aloittaa puhumisen ja harmaatukkaiset paljastuvat chicagolaisiksi opettajiksi, jotka ovat tulleet Suomeen vierailulle ja kertovat nyt Independent school-nimisten yksityiskoulujen opetuskäytännöistä.

Molemmilla harmaahiuksista naisista on voimakas aksentti ja he heiluttavat käsiään puhuessaan. Ihmetyksekseni saan kuulla, että lapset käyvät kyseistä koulua kolmevuotiaista kahdeksantoistavuotiaiksi asti. Koulun opetusmenetelmät vaikuttavat varsin moderneilta: iPadeja käytetään jo kolmevuotiaista lähtien ja vanhemmilla oppilailla on omat kannetta-

vat tietokoneet ja luokkahuoneissa on Smart Boardeja. Aikalailla erilaista kuin omassa lapsuudessani, kun hienoin tunnilla käytetty väline piirtoheittimen lisäksi oli kasettisoitin. Salissa on aika väljää ja ihmisiä tulee vielä puoli yhden jälkeen saliin. Toinenkin poika saapuu luennolle ja menee istumaan ensimmäisen viereen.

Luennoitsija kertoo että naiset ovat vierailleet helsinkiläisessä koulussa. Suomalaisten koulujen luokkakoko on saattanut tulla heille järkytyksenä sillä heidän viidensadan oppilaan kouluissaan luokissa on vain kahdetoista viiteentoista oppilasta. Vasta tässä vaiheessa luentoa lasketaan alas valkoinen kangas videoesitystä varten. Videot ovat fysiikan luennoilla harvinaista herkkua; joskus jotain asiaa saatetaan havainnollistaa esimerkiksi YouTubeista löytyvällä videopätkällä, jos demoa ei pysty tekemään ihan oikeasti oppilaiden edessä, mutta nämäkin pedagogiset tehokeinot jäivät peruskurssien jälkeen unholaan. Nyt kankaalle heijastuu video kolmevuotiaiden oppitunnista, jolla punahiuksinen lapsi painelee keskittyneesti iPadin näyttöä valtavat kuulokkeet päässään. Huomaan kuinka tottuneesti ja taitavasti lapsi pystyy käyttämään liu'utusvalikkoja ja painelemaan erilaisia kuvakkeita.

Videon loputtua naiset pääsevät taas ääneen. He korostavat, ettei teknologia ole opetuksessa pääasia vaan opetusväline. Laitteita ei koskaan anneta lapsille tarkoituksettomasti,

vaan niiden käytölle on selkeät perustelut. Lisäksi nykyisin on tavallista, että jo pienet lapset ovat kotona tottuneet teknologian käyttämiseen ja siksi on tärkeää että jo opittuja taitoja tuetaan koulussa. Lapset saavat myös kuunnella tarinoita kuulokkeista. Tulee sellainen vaikutelma, että näille naisille ei kannattaisi alkaa koulussa väittämään vastaan, sillä he tuntuvat tietävän mistä puhuvat ja osaavat laittaa tottelemattomat lapset ruotuun. Seinälle heijastuu yllättäen kuva lattialla makaavasta pojasta ja se saa aikaan hieman naurua salissa. Kuvaa ei ilmeisesti ollut tarkoitus näyttää, sillä luennoitsija ottaa sen nopeasti pois ja vitsailee jotakin yksityisistä kuvista.

Seuraavaksi luennoitsija pyytää opiskelijoita keskustelemaan hetken vieruskaverin kanssa ja miettimään kysymyksiä ja kommentteja vierailijoille. Keskustelu salissa alkaa saman tien kiivaana. Istun yksin penkkirivilläni ja mietin pitäisikö minun edes osallistua tällaiseen tehtävään kun olen vain vierailemassa ja lisäksi vieressäni ei istu ketään. Edessäni istuu kuitenkin kolme naista joista yksi kysyy haluanko keskustella heidän kanssaan. Mietin hetken pitäisikö minun vain esittää kasvatustieteen opiskelijaa vai paljastaa olevani tekemässä lehtijuttua. Päädyn jälkimmäiseen vaihtoehtoon, joka herättää hieman kummastusta, mutta sen jälkeen alamme keskustella. Yksi naisista sanoo, että Suomessa ei ole yhtä helppoa käyttää teknologiaa varhaiskasvatuksessa sillä laitteiden ja ohjelmien kieli on yleensä englanti ja tarjolla olevat suomalaiset ohjelmat ovat niihin verrattuna palikkamalleja. Käy ilmi, että yhdellä keskustelutovereistani on kolme ja toisella neljä lasta ja he alkavat miettiä, toimisivatko luennolla esitellyt opetusmenetelmät heidän lapsillaan. Mielipide tuntuu olevan, että monet laitteiden hienoudet saattaisivat mennä lapsilta yli ymmärryksen. Yhtä mieltä olemme esittämästäni ajatuksesta, että tasoerot kehittyvät jo hyvin varhain, koska kaikki lapset eivät kuitenkaan pääse yksityiskouluun.

Luennoitsija ilmoittaa keskustelun riittävän ja pyytää esittämään kysymyksiä. Niitä sa- telee eri puolilta salia – fysiikan luennoilla mahdolliset kysymykset tai kommentit tulevat yleensä samasta suusta, silloin kun niitä tulee. Vuorovaikutus yleisön ja luennoitsijoiden välillä on tämän luennon aikana ollut muutenkin vapautunutta ja luontevaa. Opiskelijat kysyvät opiskelun rahoituksesta ja siitä, onko apurahaa mahdollista saada vai onko kaikki opiskelukulut maksettava itse. Opettajilta vaaditusta koulutuksesta kysytään myös ja selviiä, että 85 % opettajista on maistereita, mutta vaatimukset vaihtelevat paljon eri osavaltioissa. Oppilaat valitaan kouluihin tarkasti hakemusten ja vierailukäyntien perusteella ja jopa vanhemmat joutuvat tarkkaan syyniin. Luento lopetetaan ajallaan toteamalla, että kuullessaan muun maan tavoista oppii myös paljon itsestään ja tavastaan ajatella sekä antamalla vierailijoille raikuvat aplodit.

Vierailuni oli kokonaisuudessaan avartava kokemus ja erityisen mukavaa oli olla kerran- kin luennolla ilman huolta siitä, ymmärsikö nyt ollenkaan riittävästi läpi käydyistä asioista selviytyäkseen seuraavista laskareista ja tulevasta tentistä.

Kurssin nimi: Esi- ja alkuopetuksen teoria ja didaktiikka

Sisältö: Opiskelija tutustuu esi- ja alkuopetuksen kehitysvaiheisiin ja nykytilaan maamme kasvat- ja koulutusjärjestelmässä. Kurssilla perehdytään esi- ja alkuopetuksen kehittämistä ohjaaviin koulutuspoliittisiin näkemyksiin ja linjauksiin sekä kentän kasvatuskäytäntöihin vaikuttaviin kasvatustieteisiin ja -teorioihin. Tavoitteena on, että opiskelija ymmärtää esi- ja alkuopetuksen erityispiirteitä ja toiminnan lähtökohtia sekä esi- ja alkuopetuksen didaktiikan keskeisiä kysymyksiä.

Sotaisa Kymenlaakso

Tahdissa Mars! -näyttely Kouvolan taidemuseossa tammikuussa 2012.

Teksti: Pasi Pykälistö

Itä-Suomen Sotilasläänin Esikunta lahjoitti KyO:lle tammikuussa 2012 historiateoksen Etulinjassa itään ja länteen: Pohjois-Kymenlaakson sotilashistoria 1400-luvulta 2000-luvulle. Kirja on syntynyt osana laajempaa Suur-Kouvolan alueen sotilashistoriaprojektiä, jonka myötä syntyi Tahdissa Mars! -näyttely Kouvolan taidemuseoon. Kypsan toimittaja kävi tutustumassa näyttelyyn.

Näyttelyn aikaskaala ulottuu 1700-luvulta tähän päivään, 1700-luvun keskittyessä enimmäkseen Kustaan sotaan (1788-1790), jonka taistelutantereena Kymenlaakso oli. Ansiokkaasti näyttely toi esiin sodan tuhot alueelle ja korosti sotaa syynä rakentaa Suurovin ketju Pietarin suojaksi Kymenlaakson Venäjän puoleisiin osiin. Tämä linnakesarja kulkee maakunnan halki Kymminlinnasta Liikkalan ja Utin kautta aina Järvi-Paaleelle asti. Myöhempi Suomen sota (1808-1809) sivuutettiin pitkälti näyttelyssä ja keskityttiin autonomian ajan (1809-1917) venäläisten varuskuntien ja rakennushankkeiden toimintaan. Aluksi Suomen sota tyhjensi vanhat linnakkeet. Jo Krimin sota (1853-1856) johti Kymenlaakson linnoittamiseen. Kotkan Ruotsinsalmen linnakkeen Britannian ja Ranskan laivasto tuhosi jättäen jäljelle vain kirkon.

Maailmansodan aattona kiristynyt poliittinen tilanne sai Venäjän aloittamaan mittavat rakennustyöt Kymenlaaksossa. Tuolloin rakennettiin Kasarminmäen ja Korian tunnetut punatiilikasarnit, sillä rautatien myötä alueesta oli tullut tärkeä solmukohta Pietarin puolustuksessa. Saksan maihinnousun varalle pitkin maakuntaa kaivettiin juoksuhautoja. Vuoden 1917 itsenäisyys ja 1918 sisällissota myllersivät Kymenlaaksoa.

Kymenlaaksosta tuli nuoren tasavallan tärkeimpiä varuskunta-alueita. Haminassa jatkui tsaarinajalalla alkanut upseerikoulutus, Kotkan edustalla oli Kirkonmaa ja pohjoisessa isot varuskunnat olivat Korialla ja Kouvola. Moni kuuluisa suomalainen suoritti asepalveluksensa Pohjois-Kymenlaaksossa. Korian pioneereissa palveli Antti Hammarberg, alias Irwin Goodman. Alvar Aalto maalasi freskoja Kasarminmäen sotilaskotiin ja urheilussa kuuluisaksi tuli Ilmari Salminen.

Kymen varuskunnat toimivat myös asekehittelyssä. Kouvolan Pitkässä maneesissa koettiin Suomi-konepistoolilla ja Korian pioneereissa kehitettiin Espanjan sisällissodan opetusten pohjalta kuuluisa Molotovin Cocktail. Toisessa maailmansodassa (1939-1945) nämä aseet näyttelivät merkittävää osaa Suomen kamppailuissa sodan kaaoksen läpi. Pommitusten kohteena oli etenkin Korian silta, elämänlanka Länsi-Suomen ja rintamien välillä. Kymijoen sillat olivat myös puna-armeijan tavoitteena sodassa, sillä Kymijoki on viimeinen suuri luonnoneste Uudenmaan tasangon ja Venäjän välillä.

Sodan jälkeen varuskunta siirrettiin Kouvolan Kasarminmäeltä omaan rauhaansa Valkealan Vekaranjärvelle. Nykyään Vekaranjärvi on Suomen kuuluisimpia varuskuntia ja katkaa monta eri aselajia. Näyttely tuo esiin sodankäynnin merkityksen Kymenlaaksoa muokkaavana tekijänä ja armeijan läsnäolon vaikutuksen maakunnassa yhä nykyäänkin.

KYMMENEN UUTISIA – KYMIS NYHETER

2.3. Osakuntalaisten oma, konseptina tutun turvallinen pakastepizzaperjantai keräsi porukkaa DG:lle leffaa katsomaan. Makaroonin tyytyjötäkään ei potkittu pihalle.

12.3. Emännistö totesi syötyään hieman likaa fondueta, että iltaa olisi voitu kutsua ”emännistön virkistysillan” sijaan pikemminkin ”emännistön lihotusillaksi”.

13.3. Kevään Uusien illassa oltiin Kuutamolla ja löydettiin yksi supervalehtelija, kun kukaan paikallaolijoista ei epäillyt niinkään tavallista tapahtumaa kuin Lipposelle pyllistämistä valeeksi.

KyO kutsui perheet sitsaamaan

Teksti: Aapo Jussila

Kuva: Pekka Haimi

KyO päätti uskaltautua esittelemään perheilleen akateemista pöytäjuhlaperinnettä perhesien merkeissä 30.3.2012. Aika hyvin vanhempia, sisaruksia ja poikaystäviä DG:lle kaukaisilta kotikonnuilta matkustikin, ja lautasia katettiin lopulta neljäkymmentäyksi kappaleta. Varmaan kaikilla oli pieni pelko siitä, kuinka äidit ja isät ottaisivat vastaan juomalaulut ja laulujuomat. Suurempaa sensuuria niissä ei kumminkaan harrastettu, mitä nyt Fuksilaulu jäi välistä, koska useimmat eivät siinä olisi päässyt ollenkaan kilistelemään. Pian KyO saattoi kuitenkin huokaista helpotuksesta, kun perheet alkoivat saada juonesta kiinni. Lopulta ohjelma kulki kuten tavallisillakin sitseillä vaivautuneesta alkupöytäjuhlasta vapautuneeseen illanviettoon. Eiväthän ne vanhemmat sen kummempia sitsaajia olleet, vaikkeivät useimmat sinänsä vanhaan sitsiperinteeseen olleetkaan päässeet tutustumaan. Ainakin jatkojen tieltä poistuvien vanhempien esittämä palaute oli hyvin positiivista, ”Nuoret ovat löytäneet sen, mikä opiskelussa on tärkeintä.”

16.3. Melko pikkuisen oli joulusta tunnelmaa keväisissä HTK:n pikkujouluissa. Sen sijaan pikkujouluille tyypillistä kosteaa tunnelmaa kyllä löytyi.

23.3. Kymenlaakson famigliat kokoontuivat teehuoneeseen kunnianarvoisten ladien emännöitäviksi. Pasiassinpeluun ja teelaatujen maistelun jäljiltä mystisesti sisilialainen sukuhaara kohtasi Jumalansa vessassa. Hampurilaisten ja pastan vauhdittamana Confraternitàn vaalilauseeksi valikoitui Posso Cantare!

29.3. Systeemi- ja operaatiotutkimuksen alan iltamassa nallekarkit eivät menneet tasan, eikä osakunnalle suositeltu hankittavaksi 80 senttilitran viinilaseja. Opittiin kuitenkin, miten olisi järkevintä arvoida niinkin hyödyllistä asiaa, kuin DGO:n saliin mahtuvien tennispallojen määrää.

GO WEST! – INS I UPPSALA

Teksti ja kuvat: Joonas Ollila ja Maria Rämö

Internordiskt Studentmöte (INS) eli yhteis-pohjoismainen opiskelijatapaaminen järjestettiin ensimmäisen kerran jo 1840-luvulla, ja sen jälkeen aina muutaman vuoden välein. Kymmenen vuoden hiljaiselon jälkeen tapahtuma herätettiin jälleen henkiin Helsingissä vuonna 2010, ja alkuperäisen suunnitelman mukaisesti tapahtuma järjestettiin uudelleen tänä keväänä Ruotsissa.

KyOn edustus suuntasi kohti Uppsalaa kera laajan joukon muita suomalaisia osakuntalaisia. Uppsalassa odotti kaunis, vanha kaupunki ja osaava kaupunkioas **Elina**. KyOn delegaatio oli innoissaan Ofvandahlsista, jolle Landings ei todellakaan ole minkään valtakunnan uhka. Napoleonkanapeeta ei päästy testaamaan.

Perjantaina tapahtuma käynnistyi lippukulkueella, joka päättyi Uppsalan vanhimpaan yliopistorakennukseen. Kulkueen aikana tervehdimme KyOn entistä inspektoria **Johan Wredeä**. Yliopiston rehtori toivotti

pohjoismaiset vieraat tervetulleiksi. Illan pöytäjuhla käynnistyi tapahtuman kunniaksi sanoitetulla ja sävelletyllä, varsin Melodifestivalen-henkisellä lauluesityksellä ”Riki-tiki-riki-ting-ding-ding”, johon vain ruotsalaiset pystyvät. Kuraattori **Rämölle** illan suurin saavutus oli selvittää hengissä epähuomiossa eteen tulleesta lasillisesta Bäska dropparia. Kun KyOn kunnia on kyseessä, lasiin ei syljetä!

Lauantaiaamu valkeni monen mielestä liian aikaisin, sillä varhain aamulla käynnistyi koko päivän kestävä seminaari. Päivän aikana keskusteltiin muun muassa kansainvälisten opiskelijoiden saamisesta mukaan osakuntiin, osakunnista opiskeluympäristöinä sekä toiminnan jatkuvuuden turvaamisesta osakunnissa.

Seminaarin jälkeisellä muutaman tunnin lepotauolla valmistauduttiin lauantain iltajuhliin, kauhisteltiin frakkiliivin puuttuvaa napia ja maattiin patjalla taju kankaalla.

Majapaikaksi ystävämme Kalmar Nation tarjosi kauniin, vanhan kirjaston.

Illan pöytäosuus järjestettiin Norrlands Nationin keskiaikaiselta linnalta näyttävässä, upeassa juhlasalissa. Saimme nauttia musiikkiesityksistä ja puheista, ja puheenjohtaja **Ollila** laulatti juhkakansaa. Pisteinä i:n päälle laululäytäkkeen takaa löytyi INS-mitali! Jatkoja juhlittiin V-dalan talossa, jossa on samanlaiset ovenkahvat kuin Akateemisessa Kirjakaupassa ja TKK:n päärakennuksessa (jep, kaikissa se sama suomalaisarkkitehti). Jatkojen jatkoilla opetimme kynärpää heiluen karhulalaisia kansanlauluja TF:n ja ÖFN:n edustajille sekä lauloimme Frontside Ollieta. Majapaikkaan siirryttyä linnut lauloivat, aurinko paistoi ja appelsiinihaju maistui.

Sunnuntaina oli vuorossa juhlallinen INS-sopimuksen allekirjoitustilaisuus trumpettien

soidessa. Huomautimme INS-koordinaattoreille KyOn puuttuvan sopimuksen allekirjoituslistasta ja erällä muilla osakunnilla oli samansuuntaisia huomautuksia. Seurasi vähemmän juhlallinen korjatun sopimuksen allekirjoitustilaisuus ylioppilaskunnan tiloissa (ei trumpetteja), Q:n kynä sauhusi 40 sopimuspaperia allekirjoittaessa. Loppupäivä sujui leppoisasti pizzaa syöden, lentokentällä maleskellen ja pientä jälkipuintiakin harrastettiin muiden osakuntalaisdustajien kanssa. Kotiin palasi kaksi väsynyttä, mutta reissuun tyytyväistä kyolaista. Millähän verukkeella sitä voisi lähteä ensi kerrallakin mukaan? Sillä jatkoahan seuraa: INS @ Lund 2014!

INS 2012 ja sopimus pohjoismaisesta yhteistyöstä.

Kyllä Kypsä tietää

Miksi lohi puree?

Nimim. Kummastunut kalastaja

Hyvä kummastunut kalastaja,

esittämäsi kysymys lienee silloin tällöin jokaisen vannoutuneen lohestajan huulilla. Lohi eli salmo salar on rakastettu ruokakala, jonka pyynti ei kuitenkaan ole aivan yksioikoista. Vastaaminen kysymykseesi edellyttääkin syväluotavaa sukellusta kalastuksen olemukseen.

Kalastus on kuin kristinuskon jumalkäsitys: se on jaettavissa kolmeen ulottuvuuteen, joista jokainen on itsenäinen aspekti, mutta silti osa suurta, jakamatonta ykseyttä. Kalastamisen pyhä kolminaisuus koostuu kalastajasta, kalastusvälineistä sekä kohteesta eli kaloista. Vastatessa kysymykseesi on omaksuttava kalan eli lohen aspekti ja peilattava kahta muuta ulottuvuutta tähän perspektiiviin. Ensinnäkin puremisakti edellyttää sitä, että lohi kokee puremisen riittävän mielekkääksi. Kalastusvälineillä on tässä suhteessa essentiaalinen merkitys puremistoiminnon onnistumiselle: jos pelit ja vempheet ovat kohdallaan, lonksuvat lohen leuat todennäköisemmin kuin silloin, kun ollaan liikenteessä pelkästään askeettisen ongen kanssa. Loki on ylväs kala ja varsin nuuka – sitä kannattaa houkutella prameilla vieheillä, jotka stimuloivat tätä koskien kuningasta mahdollisimman aistikkaasti. Kolmanneksi lohestajan mielentilalla on ensisijainen vaikutus

Vastaaja on Kypsan oma dear Eki, Walter de Camp, kaikkien alojen asiantuntija ja kaikkien tiedonjanoisten sankari. Kirjoittaja kirjoittaa anonyymisti suojellakseen itseään Kypsan lukijoiden aggressiivisilta reaktioilta ja halveksivilta katseilta.

Onko sinulla polttava kysymys, johon et yrityksistäsi huolimatta ole löytänyt vastusta? Lähetä se osoitteeseen kyo-kypsa@helsinki.fi, niin Kypsä kertoo vastauksen.

kalaonnelle; aukottomat tutkimustulokset todistavat, että telepatialla voidaan merkittävästi vaikuttaa lohen liikkeisiin. Väite kalojen aivotoiminnasta on pötypuhetta – lohi lukee hanakasti sanattomia signaaleja ja veden yllä väreileviä mielentiloja. Jos kalastaja mököttää, pysyvät tämän itsetietoisen veijarin leuat kiinni

Loppujen lopuksi puremistoiminnon perustelu yksittäisillä syillä on kuitenkin hedelmätöntä. Elämä on näet sattumusten sarja, ja -raadollista kyllä- kalaonni koostuu tuurista. Karu totuus kuuluukin: lohi puree jos on purrakseen. Joskus vippaskonstit auttavat, joskus eivät.

Miksi pehmis on parempaa kuin tavallinen jäätelö?

Nimim. Pingviini

Hei Pingviini!

Näin kevätpurojen solistessa kysymykseesi on mukavan ajankohtainen, sillä kaikkien rakastama jäätelökesä lähenee! Vaan maku-asioistahan ei koskaan saisi kiistellä, mutta jäätelökesästä nyt tuskin kukaan voi olla intohimoisesti pitämättä. Pehmiksen, tuon pehmeän ja suussasulavan jäisen usein vaniljalla höystetyn maitovalmisteen ja kiinteämman, perinteisen pallojäätelön kamppailu on sen sijaan enemmänkin laskettavissa emotioneihin perustuvaksi taisteluksi. Siksi vastaankin kysymykseesi, että laihasta mehusta jäädytetty mehujää nyt ainakaan ei maistu miltään, vähän samaan tapaan kuin ei maistu miltään vetinen perunamuussi. Ja kunnon perunamuussinahan rakenteellisesti lähentelee jo pehmistä, joten sitä vaan pakastamaan, jos mieli tekee.

Älä hukkaa tätä kirjaa, koska tässä on tää kirjoitus

Julkaisemme tällä palstalla laulukirjakirjoitusten valikoituja paloja.

”Haimi-vitsejä kuullaan vielä pitkään! (Koska me ei valmistuta pitkäääääään aikaan)”

(Kaksi eriävää mielipidettä erilaisilla käsialoilla:)

Naiset on pilannut tämän maailman” ”

<----- eikä ole!”

JONI MÄKELÄ TARJOAA LAUANTAISIN

Ei rööki mumia pahenna ellei muumi röökiä =>
(24.4.2010)

Posso porskuttaa

Teksti: Pasi Pykälistö

Kypsan edellisessä numerossa kerrottiin hankkeesta, jonka päämääränä on perinteisen kotkalaisen toriherkun posson suojaaminen EU-direktiivillä. Vielä tällöin KyO:n aloittama Posso-projekti oli alkuhankaluuksissa. Tilanne kuitenkin on nyt muuttunut paljolti sitten viime numeron. Kotkalaiset leipomot ovat kiinnostuneet Posso-projektista ja ovat perustamassa yhdistystä ajamaan asiaa. Tuleva yhdistys tulee olemaan Kotkan seudun leipomoiden yhteinen järjestö ajamaan Posson direktiivisuoja ja valvomaan tämän suojauksen noudattamista. Toteutus-

saan direktiivisuojaus tarkoittaisi, että vain Kotkassa valmistettuja possomunkkeja saa nimittää possoiksi. Samalla määriteltäisiin millainen oikean posson on oltava ja miten se valmistetaan. Possosta tulisi näin merkittävä kymenlaaksolaisuuden ilmentäjä ja symboli, joka toisi mainetta maakunnalle ympäri Suomen ja jopa rajojen ulkopuolella. Posso on yksi osa kymenlaaksolaista maakuntaidentiteettiä, jonka luomisessa KyO on aina esittänyt merkittävää osaa. Kehotankin kaikkia kesällä Kotkaan suuntavia nauttimaan siitä ”oikeasta” possosta Kotkan torilla.

HAUKI JA Hylje

FEATURING HERRA LOHI

MATKAVALMISTELUJA

Ester Pentti

Virkaailijaluettelo 2012

Inspektori
Ritva Serimaa
ritva.serimaa@helsinki.fi
työ: 09 191 50630

Kuraattori
Maria Rämö
kyo-q@helsinki.fi
040 847 1020

Hallituksen pj.
Joonas Ollila
kyo-pj@helsinki.fi
050 400 4931

Sihteeri
Pasi Pykälistö
kyo-sihteei@helsinki.fi
040 095 2887

Isäntä
Joni Mäkelä
kyo-isanta@helsinki.fi
040 514 7491

Emäntä
Hanna-Maria Kössi
kyo-emanta@helsinki.fi
044 223 3488

Taloudenhoitaja
Ester Pentti
kyo-taloudenhoitaja@helsinki.fi
050 342 4421

Toiminnanohjaaja
Jenni-Maria Käki
kyo-toiminnanohjaaja@helsinki.fi
050 331 9242

Fuksiohjaaja
Sini Leppänen
kyo-fuksiohjaaja@helsinki.fi
040 510 5803

Tiedotussihteeri
Maaria Haavisto
kyo-tiedotussihteeri@helsinki.fi
040 540 5977

Jäsensihteeri
Pasi Pykälistö
pasi.pykalisto@helsinki.fi

Kulttuurisihteeri
Riikka Juosila
kyo-kulttuurisihteeri@helsinki.fi
044 251 6949

Maakuntasihteeri
Mikko Laaksonen
kyo-maakuntasihteeri@helsinki.fi
040 582 4181

Liikuntasihteeri
Annika Pousi
kyo-liikuntasihteeri@helsinki.fi
040 840 3963

Ulkoasiainsihteeri
Pekka Haimi
kyo-ulkoasiainsihteeri@helsinki.fi
040 575 7640

Ulkoasiainsihteeri
Heikki Luoto
kyo-ulkoasiainsihteeri@helsinki.fi
050 368 8894

Seniorisihteeri
Laura Hirvisaari
kyo-seniorisihteeri@helsinki.fi
040 556 1019

Kypsan päätoimittaja
Essi Kortekangas
kyo-kypsa@helsinki.fi
050 525 8154

Arkistonhoitaja
Milja Ahtosalo
milja.ahtosalo@helsinki.fi
040 845 3334

Arkistonhoitaja
Mikko Laaksonen
mikko.laaksonen@helsinki.fi

Laulunjohtaja
Joonas Ollila
joonas.ollila@aalto.fi

Laulunjohtaja
Ester Pentti
ester.pentti@aalto.fi

Valokuvaaja
Pekka Haimi
pekka.haimi@helsinki.fi

Valokuvaaja
Anniina Kälviäinen
anniina.kalviainen@helsinki.fi

Hallitus
kyo-hallitus@helsinki.fi

pj. Joonas Ollila
sihteeri Pasi Pykälistö
kuraattori Maria Rämö
taloudenh. Ester Pentti
Pekka Haimi
Viivi Haimi
Jenni-Maria Käki
Sini Leppänen
Joni Salo

Apuemännistö
kyo-emannisto@helsinki.fi

Maaria Haavisto
Anna Kellaranta
Jenni-Maria Käki
Anniina Kälviäinen
Sini Leppänen
Antti Mänttari
Pasi Pykälistö
Suvi Sivula

Apuisännistö
kyo-isannisto@helsinki.fi

Martti Ahtola
Aapo Jussila
Joonas Ollila
Pasi Pykälistö
Joni Salo
Lotta Väkevä

HTK:n edustajat

Martti Ahtola
martti.ahtola@helsinki.fi

Annika Pousi
annika.pousi@aalto.fi

Itella Green

